

Bazilika

Sedembolestnej

Bratia a sestry, milí pútnici, drahí priatelia Národnej svätyně!

Čas rýchlo ubieha a my opäť stojíme na prahu adventného obdobia. Má nás pripraviť na príchod Ježiša Krista, ten počas vianočných sviatkov, ale aj ten na konci časov. Toto obdobie je ako stvorené na stíšenia sa, zamyslenie, nahliadnutie do vlastného vnútra. Naľko dnešný svet nám k tomu veľa príležitosti neponúka, prijmite pozvanie, aspoň na pár chvíľ vstúpiť do oázy pokoja, hoc aj prostredníctvom stránok tohto nášho bulletinu.

Posledných pár čísel som si pri úvodníku pomohol nejakým obrazom slávneho autora. Nebude to inak ani dnes. Kým tie doterajšie diela boli skôr sakrálného charakteru, väčšina dokonca priamo vyobrazením biblického príbehu, ten dnešný bude čisto svetský. Ak ním však nepohrdneme už v úvode, budeme v ňom môcť odhryť aj skutočnosti z nášho duchovného života.

Dnešný obraz je dielom holandského maliara Johanna Vermeera a má dosť jasný názov *Dievča čítajúce list pri otvorenom okne*. Umelec ho namaloval okolo roku 1657. Hoci Vermeer je dnes považovaný za klasikov holandského barokového maliarstva, tak do 19. sto-

ročia bol takmer úplne neznámy a jeho diela sa dlho predávali ako anonymné. Táto pozícia akoby v ústraní mu dávala príležitosť tvoriť úplne slobodne, mať svoj charakteristický štýl a na svojich obrazoch si mohol dovoliť aj pár odvážnych kúskov. Medzi najviac charakteristickú črtu jeho obrazov patrí to, že postavy na svojich obrazoch maľoval takým spôsobom, akoby boli pozorované spoza rohu a akoby ani vôbec netušili, že ich niekto pri ich činnosti vidí. Ani

dievčina z dnešného obrazu vôbec netuší, že ju všetci pozorujeme. Možno ak by zodvihla hlavu, mohla by nás uzrieť v odraze otvoreného okna. Ona to však nerobí. Úplne sa sústreďuje na list, ktorý práve dostala.

Ak sa pozrieme na obraz, tak tam môžeme vidieť nádherné barokové okno, závesy z kvalitného súkna, bohato vybíjanú stoličku v kúte, poriadny kus drahej látky na stole, misu ovocia všetkých druhov, šaty z luxusnej krajkárskej dielne a poriadne veľký obraz na stene izby. Všetko nasvedčuje tomu, že to nie je žiadna chudobná sedliačka, ale skôr mladá dáma, ktorej určite nič z toho materiálneho nechýbalo. Predmety na obraze majú svoju symboliku. Odev dievčaťa a jej samota v malej izbe symbolizuje pýchu, odmeranosť a pocit nadradenosti. Obrus spolu s dekou pohodenou na stole poukazuje na obrovský prepych, vlastníctvo nad mieru, zbytočné zadržovanie vecí, ktoré sú pre ňu navyše a inému môžu chýbať. Ovocie je aj v komentároch čisto svetenských znalcov umenia interpretované ako nadviazanie do rajskeho pokúšania a túžbou byť ako Boh. To, že je rozsypané poukazuje na nezvládnutie týchto pokúšení. Rovnako aj Amor na obraze nám môže niečo našepkať. Možno falošný bôžikovia, či sfaľovaný a príliš plytký pojem lásky. Toto všetko je súčasťou životného priestoru tejto mladej dámy a s tým všetkým prichádza denno-denne do kontaktu. V našom duchovnom živote sú to všetky pokúšenia, chvíľkové rozptýlenia, hriechy a slabosti, všetky klamstvá, ktorým sme uverili a dnes ich prezentujeme ako pravdu. Jednoducho bieda nášho ľudského života.

Husto tkané, ťažké závesy nám hovoria o tom, že dievčina príliš veľa svetla do svojej izby nespúšťala. Dlhو zostávala v temnote. Nechcela jasne a zreteľne vidieť všetko čo ju obklopuje. Ako veľmi to pripomína aj nás samých, ktorí taktiež často a tvrdohlavo utekáme pred pravdou o nás samých a o našom živote. Nechceme vidieť čo sa deje okolo nás. Sme mnohokrát slepí a nevšímame si nič okolo seba. Podstatné je iba naše ego.

Ak by sme na tomto mieste skončili, bolo by to dosť smutné až depresívne. Na obraze však vidíme viac. Všetko je tam rozhádzané a pokrčené. K všetkým týmto veciam je dievčina akoby otočená chrbtom. Tie veci sú už pre ňu nepodstatné, nebavia ju už, patria do minulosti. Spravila totiž štyri dôležité veci: odtiahla červený záves a do izby vpustila skutočné svetlo, v ktorom môže všetko jasne vidieť, ďalej otvorila okno a vpustila do vnútra závan čerstvého vzduchu, vzala si do rúk a začala čítať ľubostný list, ktorý jej bol adresovaný a napokon odtiahla aj zelený záves, a tak otvorila svoj život aj druhému človeku. Svetlom je pre nás Boh, ktorý nám na rôzne spôsoby ukazuje pravdu o nás samých. Nie preto, aby nás znechutil, ale práve naopak. Chce nás povzbudzovať na ceste do Božieho kráľovstva. Ukazovať nám nádej, ktorá nikdy nehasne. Okno je takou bariérou medzi naším ľudským životom a tým Božím jestvovaním. Táto prekážka môže byť odstránená a tieto dve skutočnosti sa môžu konečne preniknúť. Áno, Boh prijíma na seba moju ľudskú prirodzenosť a aj mňa dnes pozýva, aby som sa ponoril do tej jeho božskej. Darom je pri

tom vanutie Ducha Svätého v mojom živote. Tak ako na obraze neublížil dievčine, ale pohlol ťažkým závesom, aj v mojom duchovnom živote môže byť jemným vánkom, ktorý konečne pohne aj najzložitejšími vecami či vzťahmi. Aj ja dostávam Božie slovo. Úžasný príbeh o láske Boha k človeku, ktorú nič nie je schopné zničiť ani zmenšiť. Na každej strane vždy nový dôkaz o tom, že dá sa žiť večne. A napokon odvaha otvoriť sa druhému človeku. Prijímať ho, snažiť sa ho milovať, odpúšťať, slúžiť a obetovať sa.

Verím, že mi odpustíte to, že som na úvod adventu nepísal o Panne Márii, zvestovaní či navštívení Alžbety. Spravil som tak zámerne. Totiž tá milosť, ten Duch, to Slovo a to pozvanie, ktoré od Boha dostala Mária, to všetko sa v istom stupni stalo súčasťou aj našich životov a našich povolaní. Na príhovor a orodovanie našej Sedembolestnej Matky a Patrónky, tej úžasnej Kráľovnej adventu vám vyprosujem, aby ste do tohto prípravného obdobia plného očakávania Pána vstúpili s veľkou odvahou otvoriť sa Bohu, nechať sa hnať Svätým Duchom, v rukách, v srdci a na perách nosiť iba Slovo života. A nech sa nikdy nebojíte žiadneho človeka, vždy ochotne slúžte no hriechu a pokúšaniu sa rozhodne otočte chrbtom.

Ešte krátke post *scriptum*: v odraze otvoreného okna, vďaka tomu svetlu, môže dievča čítajúce list uvidieť svoju skutočnú krásu. Ta nespočívá v tom, čo vlastní, ale v tom, kým je: milovaným Božím dieťaťom stvoreným na obraz a podobnosť pravého Boha, určené pre život večný.

P. Ondrej Kentoš OSPPE, rektor baziliky

Púť ružencových bratstiev 2. októbra

Rehoľa dominikánov na Slovensku a Dominikánske mariánske centrum v spolupráci s pavlínskou komunitou v Šaštíne zorganizovala Stretnutie dominikánskej rodiny v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie.

Toto organizované zidenie bolo uskutočnené v rámci oslavy 800 – ročného jubilea narodenia svätého Dominika pre nebo, spojené so 14. púťou ružencových bratstiev.

Bohatý duchovný program prebiehal od deviatej hodiny a zahŕňal modlitby posvätného ruženca spojené s meditáciami, modlitbu Koruny Panny Márie, modlitbu Jubilea – Dies natalis (Nádej) sv. Dominika, prednášku na tému: „Ruženec ako prestretý stôl“ z úst fr. Ireneja Maroša Fintora OP. Vyvrcholením celého stretnutia bola poludňajšia svätá omša s hlavným celebrantom provinciálom rehole dominikánov fr. Damiánom Jurajom Mačurom OP a kazateľom fr. Gerardom Franciscom Timonerom III OP.

SVÄTÝ OTEC FRANTIŠEK V ŠAŠTÍNE

Konferencia Biskupov Slovenska informovala Pastierskym listom zo dňa 18. júla všetky farnosti o vzácnnej a mimoriadnej udalosti. Hlava katolíckej Cirkvi Svätý Otec František prijal pozvanie navštíviť Slovensko, ktoré mu adresovali všetci naši biskupi v mene celej katolíckej Cirkvi na Slovensku, prezidentka Slovenskej republiky ako i vláda Slovenskej republiky.

Správca farnosti Šaštín-Stráže P. Martin Lehončák OSPPE a rektor baziliky P. Ondrej Kentoš OSPPE s veľkou radosťou prijali následne správu, že Svätý Otec František 15. septembra na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, Patrónky Slovenska navštívi i Šaštín a zúčastní sa slávnostnej svätej omše, ktorá je spojená s celonárodnou púfou. Minulý rok 1. júla farnosť oslávila 25. výročie návštevy svätého Jána Pavla II. a nikto vtedy zrejme netušil, že o rok príde Svätý Otec

František na národné pútnické miesto. Nasledovali prípravy na mimoriadnu návštevu, ktoré zahŕňali úpravy areálu a interiéru baziliky, vybudovanie a úprava chodníkov, mnohé projekty a práce boli rozbehnuté už predtým. Cieľom bolo všetky práce úspešne dokončiť, aby veriaci dôstojne, s úctou a s radosťou v srdci privítali najvyššieho pastiera Cirkvi. Prípravy na mimoriadne stretnutie sa netýkali len hmotných vecí, ale i duchovnej prípravy veriacich napríklad novénou pred samotnou návštevou pápeža pozostávajúcou z kázní a zamyslení správcu farnosti, pátra Martina.

Podľa presného harmonogramu návštevy automobil s pápežom Františkom a sprievodom prišiel do areálu baziliky o 9.10 hod. a srdečne sa zval s pavlínmi – správcami baziliky a kláštora. Svätý Otec venoval osobitný priestor spoločnej modlitbe s biskupským zborom Slovenska na posvätné pôde pútnickej svätyně Baziliky Sedembolestnej Panny Márie. Nasledovala spoločná fotografia. Pri od-

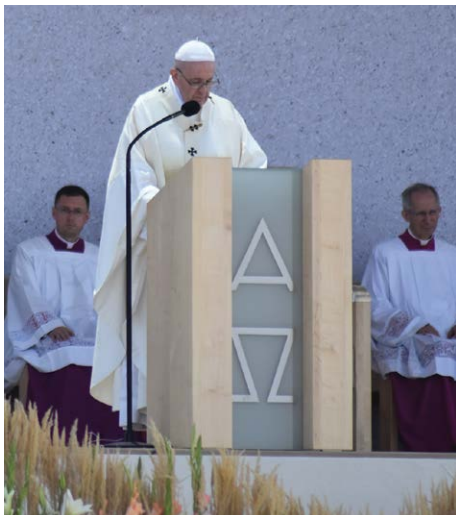

chode sa pri vstupnej bráne zastavil a nečakane sa pozdravil aj so zamestnancami baziliky a obdaroval každého posvätným ružencom. Následne Svätý Otec nastúpil do papamobilu, ktorý bol už pripravený a spolu so sprievodom odchádzal na miesto slávenia svätej omše, situované v blízkosti baziliky. Cestou zdravil a požehnával ľudí v uliciach Šaštína. Svätý Otec prešiel vo svojom papamobile po medzi sektory za ohromného jasotu, nadšenia a radosti mávajúcich viac ako 50 000 prítomných. Príhovor pápeža Františka bol obrovským povzbudením, posilnením a nádejou pre všetkých ľudí Slovenska. Zanechal pocity radosti a veľa inšpirujúcich podnetov na zamyslenie. Prinášame celé znenie príhovoru:

„V Jeruzalemskom chráme sa Máriine ruky vystreli k rukám starého Simeona, ktorý mohol vziať Ježiša a spoznať ho ako Mesiáša poslaného pre spásu Izraela. V tejto scéne rozjímame o tom, kto je Mária: je Matkou, ktorá nám daruje Syna Ježiša. Preto ju milujeme a uctieваме si

ju. V tejto šaštínskej Národnej svätyni sa s vierou a úctou schádza slovenský národ, pretože vie, že práve ona nám daruje Ježiša. V „logu“ tejto apoštolskej cesty je vyobrazená cesta vo vnútri srdca, nad ktorým sa týči Kríž. Mária je cestou, ktorá nás vovádza do srdca Krista, ktorý z lásky k nám obetoval svoj život. Vo svetle evanjeliovkej state, ktorú sme si práve vypočuli, môžeme hľadiť na Máriu ako na vzor viery. Rozpoznávame tak tri vlastnosti viery: cestu, proroctvo, súciti. Máriina viera je predovšetkým vierou, ktorá sa vydáva na cestu. Ihneď po anjelovom zvestovaní sa nazaretské dievča „vydalo na cestu a ponáhlalo sa do istého judejského mesta v hornatom kraji“ (Lk 1,39). Mária išla navštíviť svoju príbuznú Alžbetu. Nepovažovala za výsadu svoje povolanie stať sa Matkou Spasiteľa; nestratila jednoduchú radosť zo svojej poníženosti po tom, ako ju anjel navštívil; nezostala stáť a nečinne kontemplovať samu seba medzi štyrmi stenami svojho príbytku. Naopak, žila svoj dar ako poslanie; cítila

potrebu otvoriť dvere a vyjsť z domu; stala sa živým stelesnením tej netrepezlivosti, s akou Boh túži prísť k všetkým ľuďom a spasí ich svojou láskou. Preto sa Mária vydáva na cestu: namiesto pohodlnosti zvykov si vyberá neznáme cesty; namiesto stability domácnosti namáhavú chôdzu; namiesto bezpečnosti pokojnej religióznosti riziko viery, ktorá sa otvára novým výzvam, a tak sa stáva darom z lásky k blížnemu. Aj dnešné evanjelium nám ukazuje Máriu na ceste: smerom k Jeruzalemu, kde spolu s Jozefom, svojím ženichom, obetuje Ježiša v chráme. Celý jej život bude cestou za jej Synom, ako jeho prvej učeníčky, až do cieľa, na Kalváriu, pod jeho kríž. Mária neustále kráča. Takto je Panna Mária vzorom viery pre tento slovenský národ: viery, ktorá sa vydáva na cestu, vždy pobádaná jednoduchou a úprimnou zbožnosťou, vždy na púti, v hľadaní Pána. Kráčaním premáhate pokušenie statickej viery, ktorá sa uspokojí s nejakým obradom alebo starou tradíciou, vychádzate zo svojho vnútra, nesiete v batohu svoje radosti a bolesti a robíte zo svojho života púť lásky

k Bohu a k bratom a sestram. Ďakujem za toto svedectvo! A prosím vás, zostaňte na ceste, stále! Nezastavte sa! Ešte chcem dodať jedno. Povedal som: „Nezastavte sa!“, lebo keď sa Cirkev zastaví, ochorie; keď sa biskupi zastavia, ochorie Cirkev; keď sa kňazi zastavia, ochorie Boží ľud. Máriina viera je zároveň prorockou vierou. Svojím životom je mladé nazaretské dievča proroctvom Božieho diela v dejinách, Jeho milosrdného konania, ktoré vyvracia logiky sveta, povyšuje ponížených a rozptyľuje tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú (porov. Lk 1,52). Ona reprezentuje všetkých „chudobných Jahveho“, ktorí volajú k Bohu a očakávajú príchod Mesiáša. Mária je Dcérou Sionskou, ktorú zvestovali Izraelskí proroci (porov. Sof 3,14-18), Pannou, ktorá počala Emanuela, ktorý je Boh s nami (porov. Iz 7,14). Ako Nepoškvrnená Panna, Mária je ikonou nášho povolania: ako ona, aj my sme povolaní byť svätými a nepoškvrnenými v láske (porov. Ef 1,4), stávajúc sa obrazom Krista. Proroctvo pre Izrael vrcholí v Márii, pretože ona v lone nosila Slovo, ktoré sa stalo telom – Ježiša. Ježišom sa úplne a definitívne završil Boží plán. Simeon o ňom povedal jeho matke: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať“ (Lk 2,34). Nezabudnime na to, že nesmieme redukovat vieru na cukor, ktorý osladzuje život. To nesmieme. Ježiš je znamením, ktorému budú odporovať. Prišiel, aby priniesol svetlo tam, kde bola tma, čím sa temnota dostala na svetlo a musela ustúpiť. Preto proti nemu temnoty stále bojujú. Kto prijíma Krista a otvorí sa mu, vstane zmŕtvych; kto ho odmieta, uzatvára sa do tmy a je príčinou vlastnej skazy. Svojím učeníkom Ježiš vysvetlil, že nepriniesol pokoj na svet, ale meč (porov. Mt 10,34): totiž jeho Slovo je ako

dvojsečný meč; vniká do našich životov, oddeľuje svetlo od temnoty a vyzýva nás vybrať si: hovorí: „Vyber si!“ Pred Ježišom nik nemôže zostať vlažný alebo „sedieť naraz na dvoch stoličkách“. Nie, to sa nedá. Prijat' ho znamená súhlasiť s tým, aby u mňa odhalil protirečenia, modly, vnuknutia zla, a aby sa pre mňa stal vzkriesením, lebo On ma dvíha, podáva mi ruku a pomáha mi znovu začať. Vždy znova ma dvíha. A práve takýchto prorokov potrebuje aj dnešné Slovensko. Nejde o to, aby sme boli k svetu nepriateľskí, ale aby sme boli vo svete znamením, „ktorému budú odporovať“, kresťanmi, ktorí vedia svojím životom ukázať krásu Evanjelia, ľuďmi, ktorí nastoľujú dialóg, kde sú odlišné postoje, ktorí zjavujú bratský život, kde v spoločnosti panuje rozdelenie a nesvornosť, ktorí šíria príjemnú vôňu prijatia a solidárnosti tam, kde často prevládajú osobné a kolektívne formy sebeckta, ktorí chránia a zachovávajú život tam, kde sa uplatňuje logika smrti. A Mária, Matka putovania, sa vydáva na cestu; Mária Matka prorokovania; napokon Mária je Matkou súcitu. Jej viera je súcitná. Žena, ktorá samu seba nazývala „služobnicou Pána“ (porov. Lk 1,38) a ktorá sa s materinskou starostlivosťou postarala o to, aby nechýbalo víno na svadbe v Káne (porov. Jn 2,1-12), sa spolu so Synom podieľala na spásonosnom poslaní a išla s ním až pod kríž. V tej chvíli, v mučivej bolesti, ktorú zažila na Kalvárii, pochopila Simeonovo proroctvo: „A tvoju vlastnú dušu prenikne meč“ (Lk 2,35). Utrpenie umierajúceho Syna, ktorý na seba vzal hriechy a bôle celého ľudstva, preniklo aj ju. Ježiš s rozkmášaným telom, muž bolesti, ktorého zohzdila zloba (porov. Iz 53,3); Mária, s rozdrásanou dušou; súcitná Matka, ktorá zbiera naše slzy a zároveň nás utešuje a pripomína nám,

že v Kristovi je konečné víťazstvo. Mária, Bolesná Matka, jednoducho zostáva pod krížom. Stojí pod krížom. Neutečie preč; nesnaží sa zachrániť si život; nepoužíva ľudskú leš ani duchovné anestetiká, aby sa vyhla bolesti. Toto je dôkaz súcitu: zostať pod krížom. Zostať s tvárou plnou slz, ale s vierou človeka, ktorý vie, že vo svojom Synovi Boh premieňa bolesť na radosť a víťazí nad smrťou. Aj my, so zrakom upretým na bolestnú Pannu Máriu, sa otvárame viere, ktorá sa stáva súcitnou a vedie nás zdieľať svoj život s tými, ktorí sú zranení, trpia alebo sú nútení niesť na pleciah ťažké kríže. Bratia a sestry, viera, ktorá nie je abstraktná, ale pobáda nás vcítiť sa a byť solidárnymi s núdznymi. Táto viera, podľa Božieho štýlu, pokorne a bez rozruchu odstraňuje bolesť sveta a zavláhuje spásou brázdy dejín. Drahí bratia a sestry, nech vám Pán navždy zachová úžas, nech vám zachová vďačnosť za dar viery! A nech vám Preblahoslavená Panna Mária vyprosuje potrebnú milosť, aby vaša viera bola vždy na ceste, aby mala nádych prorocstva a bola vierou bohatou na súcitiť.“

Svätý Otec František

Podakovanie dobrovoľníkom!
 Ďakujeme z celého srdca všetkým dobrovoľníkom, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do náročných príprav, organizácie a samotného priebehu návštevy pápeža Františka. Osobitné podakovanie a úprimné Pán Boh zaplatí patri floristom Slovenskej asociácie kvetinarov a floristov, ktorí nádherne vyzdobili interiér baziliky. Nech Vám všetkým Panna Mária vyprosí všetky potrebné milosti u svojho Syna. Ostávame v modlitbách, Vaši otcovia pavlíni.

Púť za kňazov 23. októbra

Hnutie modlitby za kňazov (MZK) v spolupráci so správcovskou komunitou pavlínov Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne zorganizovalo aj v tomto roku celonárodnú Púť za kňazov.

Púť bola zavŕšením 40-dňovej reťaze pôstu a modlitieb za kňazov, ktorá začala na sviatok Sedembolestnej Panny Márie 15. septembra. Veľkým požehnaním je, že ju symbolicky odštartoval Svätý Otec František pri stretnutí s vedúcim hnutia MZK Samuelom Brečkom.

Pozvanie do baziliky s radosťou prijali sestry z komunity Božského Vykupiteľa, ktoré práve v deň púte oslavovali sviatok svojej kongregácie – sviatok Najsvätejšieho Vykupiteľa. Sestry kongregácie sa tiež aktívne zapojili do duchovného programu celej púte. Pripravili a viedli krížovú cestu v doobedňajších hodinách, nasledovala inšpirujúca pred-

náška sestry Kataríny Krištofovej SDR o blahoslavenej Alfonze Márii Eppingrovej a jej veľkej úcte voči kňazom. Sr. Katarína bola postulátorkou procesu blahorečenia tejto novej blahoslavenej. Práve táto veľká úcta, oddanosť kňazom a vytrvalá modlitba za nich, je veľmi blízka i Hnutiu MZK a boli na počiatku myšlienky spoločne organizovať tohtoročnú púť. Relikvia bl. Alfonzy Márie prvého stupňa bola počas celej púte vystavená k verejnej úcte hneď vedľa oltára. Program pokračoval svedectvami pútnikov a modlitbami z brožúrky hnutia MZK. Duchovným osviežením boli modlitby chvál s kapelou MZK band. Dôstojným vyvrcholením púte bola svätá omša s Mons. Jozefom Haľkom. Vo svojom príhovore zdôraznil potrebu modliť sa za kňazov, za nové kňazské povolania, vyzval mladých mužov k odvahe urobiť rozhodnutie v pravý čas, vyslovil želanie, aby mali kňazi nohy na zemi, ruky v praxi, ale najmä srdce v nebi.

Fatimské soboty

Prinášame Vám niektoré momenty na zamyslenia z homílií Prvých sobôt v mesiacoch september, október a november.

Je pekným zvykom, že septembrová prvá sobota v mesiaci je v bazilike spojená s dožinkami, čiže so vzdávaním vďaky Pánu Bohu za úrodu. Na túto milú tradíciu poukázal aj kazateľ svätej omše rektor baziliky páter Ondrej Kentoš, keď povedal: „Pán Boh prejavuje svoje dobrodenia aj tak, že štedro požehnáva úrodu, že sa stará o to, aby sme mohli i fyzicky udržiavať svoj život, aby nám pomáhal rásť, rozvíjať sa, aby sme mohli slúžiť našim bratom a sestrám, aby sme svojím životom mohli svedčiť o Bohu.“ Netreba však zabúdať, že nie sú to len materiálne dobro, ale sú to i duchovné dary, ktoré nám Pán vo svojej štedrosti v hojnosti dáva. Vidíme to aj vo svätej omši slovami pátra Ondreja: „...než sa dotkneme chleba a vína a budeme prosiť, aby sa stal telom a krvou nášho Pána Ježiša Krista, tak sa Pán Boh prihovára v Božom Slove.“

V prvú sobotu v mesiaci október sa nám v homílii prihovorel nový pomocný biskup nitrianskej diecézy Mons. Peter Beňo. Prezradil hneď v úvode homílie: „...často si pripomínam, čo je mojou úlohou? Odpoveď na túto otázku som našiel v slovách Pána Ježiša, ktoré adresoval Petrovi: A ty, ak sa raz obrátiš posilňuj svojich bratov.“ Na inom mieste príhovoru otec biskup kládol otázku sebe i veriacim: „Čo nám najviac chýba, čo nám nejde, čo sa nám nedarí?“ Podľa jeho slov je to predovšetkým jednota, pretože prežívame ako spoločnosť nejednoty, čas rozdelenia. Otec Peter pokračuje:

„A pritom, jednota bola jedna z tých hodnôt na ktorej Ježišovi veľmi záležalo. Veď o ňu prosil Otca pár hodín pred svojou smrťou: aby všetci jedno boli. Jednota je akoby súčasťou jeho testamentu, ktorý nám zanechal.“ Na záver príhovoru otec biskup prezradil veriacim, kde máme hľadať jednotu. Predovšetkým vo sviatosti zmiernenia, vo sviatosti Eucharistie, ktorá sama je symbolom jednoty.

Mons. Tomáš Galis, biskup žilinskej diecézy bol hlavným celebrantom a kazateľom svätej omše novembrovej prvej soboty. Vo svetle evanjelia veriacim pripomenul, že každý z nás sa má obohacovať dobrými skutkami, aby sme raz mohli vojsť do večného života. Slovom otca biskupa: „Veľké ideály sa uskutočňujú v malých každodenných úkonoch života.“ A vzápätí dodáva: „Veľké slová tohto sveta neposunuli žiadnu generáciu dopredu, ak sú to len prázdne slová.“ Otec Tomáš ďalej pokračuje: „Ježišove slová prinášajú pokoj a radosť. Toto je ovocie alebo hodnota Božieho Slova.“ A práve Božie Slovo by sa malo veriacim stať večnou inšpiráciou pre každodenný život.

Svätá Gemma – drahokam v bazilike

V Národnej svätyni sme mali vzácnu príležitosť uctiť si počas prvých novembrových týždňov putovné relikvie svätej Gemmy Galgani na bočnom oltári baziliky.

Svätá Gemma (z lat. drahokam) bola myšička, narodila sa v roku 1878 v Taliansku. Všetky utrpenia a muky vo svojom mladom živote obetovala Bohu. Okrem stigiem bola mysticky bičovaná, trpela bolesťami trňovej koruny, prežívala Kristovu agóniu, znášala farchu jeho kríža a trpela aj duchovne. Zažila priame útoky diabla. Všetko jej to však slúžilo na osobné posväcovanie a ešte väčšiu lásku k Ukrižovanému. Mala osobitný vzťah s Pannou Máriou Sedembolestnou, ktorá jej bola Matkou i sprievodkyňou. Často sa jej zjavoval anjel strážny, po ňom posielala listy pre svojho spovedníka. Zomrela s úsmevom na perách ako 25 ročná odovzdaná Bohu. Je patrónkou v pokušení diabla a je patrónkou sirôt. Za svätú bola vyhlásená v roku 1940. Je skutočným drahokamom v pokladnici Cirkvi.

SVEDECTVO

Svedectvá, ktoré nám poslali autorky v tomto roku prostredníctvom emailovej pošty.

Uzdravenie na jej príhovor

V septembri v r. 2019, keď som bola na Národnej púti v Šaštíne, prosila som Matku Božiu o uzdravenie môjho manžela. Manžel, onkologický pacient, bol vtedy vo vážnom zdravotnom stave. Onedlho sa jeho zdravotný stav začal zlepšovať, čo som ja i moja nevesta lekárka označila za zázrak. Vyjadrujem veľkú vďaku za seba i za celú rodinu Sedembolestnej Panne Márii za jeho uzdravenie. K Sedembolestnej Panne Márii sa denne modlím a predkladám jej svoje prosby i poďakovania.

Sedembolestná Panna Mária nás priviedla domov

Prišli sme do Šaštína na sviatok Sedembolestnej z Hrnčiaroviec nad Parnou na svätú omšu. V aute sme viezli ďalších pútnikov. Išli sme po diaľnici 100 km rýchlosťou, cestou sme sa modlili ruženec. Bolo to asi sedem rokov dozadu. Prišli sme pred baziliku, v tom šokovaný policajt kričal: „Nepokračujte, vypnite motor odpadlo Vám predné koleso na aute!“ Považujeme to za zázrak, že sa to nestalo v plnej rýchlosti počas jazdy. Koleso odpadlo presne ako sme zastavili už pred bazilikou. Zachránila nás Sedembolestná, priviedla nás v bezpečí až do cieľa nášho putovania – presne pred jej Dom.

Uzdravujúca cesta

Pred pár mesiacmi som sa bola modliť aj s mojou mamou v Bazilike za uzdravenie dcéry - trpela anorexiou a už mala len 33 kg. Následne skončila v nemocnici a jedna udalosť za druhou viedli doslova k zázraku v jej mysli. Pustila sa do úporného a veľmi bolestivého boja, ktorý prinášal so sebou aj veľké zdravotné riziká. Vnímam to ako cestu, ktorou prešla práve vďaka našim modlitbám k Panne Márii.

15. AUGUST 1762

Rozvidnelo sa ... V ten deň sa konalo slávnostné prenesenie milostivej sochy do nového chrámu. Pápež Klement XIII., udelil plnomocné odpustky všetkým, čo počas ôsmich dní navštívia chrám.

O siedmej hodine ráno sa cisár a cisárovná v trojhrannej kaplnke zúčastnili na svätej omši. Po nej sa naraňajkovali v kláštore pavlínov.

Do Šaštína prišlo viac ako sto procesií so svojimi duchovnými zo senického, mackého, smolenického, vrbovského, galantského a iných dekanátov. Prišli púte a skupiny i z Moravy, z Čiech a Rakúska. Desiatitisíce pútnikov obklopilo kaplnku so sochou, keď prišiel ostrihomský arcibiskup František Barkóci s veľkým počtom duchovných – diecéznych i pavlínov.

Arcibiskup Barkóci i napriek vysokému veku sám vybral milostivú sochu z trojhrannej kaplnky a podal ju kňazom. Socha už bola okrášlená strieborným plášťom. Na hlavách Pána Ježiša a jeho Matky žiarili krásne korunky. Sochu položili na nosidlá a šiesti kňazi ich zodvihli. Začal sa slávnostný sprievod. Na čele kráčal arcibiskup a duchovenstvo. Za nimi niesli sochu. Za sochou kráčali cisárovná Mária Terézia a jej manžel František Lotrinský spolu so svojím sprievodom a poprední hostia. Z oboch strán ich obklopovali jazdci na koňoch. Za nimi sa zoradili pútnici do nesmierne dlhého sprievodu. Za strelby z mažiarov a diel sa sprievod pohol od kaplnky na kláštornú lúku. Prechádzal pritom krásne vyzdobenou cestou. Šaštíncania postavili aj „víťazný oblúk.“ Sprievod smeroval k námestiu pred novým chrámom. Cestu z oboch strán lemovalo štrnásť dekoratívnych pyramíd. Boli na nich symbolické

ky i nápismi vyjadrené rozličné milosti a uzdravenia, ktoré si tu veriaci vyprosili na príhovor Panny Márie. Nápisy na jednotlivých pyramídach oznamovali: *Hriešnici sa obracajú... Oslobodzuje od smrti a smrteľných chorôb... Slepí vidia... Chromí chodia... Nemí hovoria... Zajatci sa dostanú na slobodu... Chorobomyseľní vyzdravejú... Zachraňuje od ohňa... Uzdravuje z ťažkostí ... Vytrhá topiacich sa... Modli sa k nej, keď hrozí vojna... Nevládnych a chorých uzdraví... Vytrhá z nebezpečenstva... V zúfalých situáciách vedie k naliehavým prosbám... Nad vchodom upútal všetkých nápis: *Podte do domu svojej Matky, nech sa nad vami zľutuje Pán!**

/pokračovanie v budúcom čísle, zdroj: Ernest Macák: Naša Sedembolestná Matka, rok vydania 2004/

Chcete podporiť Národnú svätýňu?

Jednorazovo

- 1. Modlitbou** – aby bol každý pútnik, ktorý do Šaštína smeruje, zahnutý milosťami a silou do ďalších dní.
- 2. Dobrovoľníckou pomocou** – ak chcete ponúknuť svoje sily a čas, budeme vám vďační. Celá organizácia si vyžaduje mnoho šikovných rúk. V prípade záujmu sa ohláste na pute@bazilika.sk
- 3. Príspevkom** – váš príspevok môžete zaslať na naše číslo účtu: IBAN - SK380200000002957403454 (€) alebo nám napíšete a pošleme vám poštové poukážky.

Pravidelne

- 1. Modlitbou** – pravidelná modlitba je tiež veľmi dôležitá.
- 2. Dobrovoľníckou pomocou** – ponúknite svoju pomoc počas roka.
- 3. Prihláste sa medzi Priateľov Národnej svätýne** – pomôžete pravidelným finančným príspevkom rozvíjať NÁRODNÉ PÚTNICKÉ MIESTO.

Výhody Priateľov Národnej svätýne

Bulletin Národnej svätýne domov do schránky.
Vždy v nedeľu o 10.30 hodine svätá omša obetovaná za dobrodincov a Priateľov Národnej svätýne. **Ďakujeme Vám!**

Zaregistrovať sa môžete:

Telefonicke +421 903 160 904, +421 34 654 21 11

(V pracovné dni od 8.00 do 14.00 hodiny)

Cez internetový formulár bazilika.sk/podportenas/priatel

Bulletin Bazilika Sedembolestnej vydáva:

Rímskokatolícka Cirkev, Farnosť Šaštín-Stráže
Kláštorné námestie 1295, 908 41 Šaštín-Stráže

E-mail: pute@bazilika.sk

Naše web stránky: www.bazilika.sk

a www.facebook.com/BazilikaSedembolestnej

Internetové vysielanie: na kanáli YouTube

s názvom Štúdio 7bolestná

Putujte domov k Matke 2022

FEBRUÁR

18.-20.2. – Púť zalúbených

APRÍL

23.4. – Púť mužov

MÁJ

8.5. – Púť matiek

14.5. – Púť miništrantov

21.5. – Púť hasičov

Prvá sobota v mesiaci

Svätá omša sa začína o 16.00 hod.

Rozpis v roku 2021: 4.12.

Rozpis v roku 2022:

1.1., 5.2., 5.3., 2.4., 7.5., 4.6.,

2.7., 6.8., 3.9., 1.10., 5.11., 3.12.

Večery hnutia MZK

(modlitby za kňazov)

Vždy druhý piatok v mesiaci pre všetkých, ktorí sa chcú modliť za kňazov. Začiatok o 18.00 hod.

– sv. omša, ďalej podľa pripraveného programu.

Chlapecké večery

Vždy tretí piatok v mesiaci (okrem letných prázdnin), určené pre mužov. Začiatok o 19.30 hod. – sv. omša, ďalej podľa pripraveného programu.

Zmena programu vyhradená!

